

NELJÄS NEFI

NEFIN KIRJA

JONKA TEKIJÄ ON NEFIN POIKA - YKSI JEESUKSEN KRISTUKSEN OPETUSLAPSI STA

Kertomus Nefin kansasta hänen muistiinpanojensa mukaan.

Kristuksen kirkko kukoistaa. Nefiläisiä ja laamanilaisia kääntyy. Heillä on kaikki yhteistä. Kahta vanhurskauden vuosisataa seuraa eripuraisuus ja rappio. Aamos ja hänen jälkeensä Ammaron pitävät aikakirjaa.

1. Ja tapahtui, että kolmaskymmenes neljäs vuosi kului loppuun, ja samoin kolmaskymmenes viides, ja katso, Jeesuksen opetuslapset olivat muodostaneet Kristuksen kirkon kaikkiin maihin joka puolelle. Ja jokainen, joka tuli heidän tykönsä ja teki totisen parannuksen synneistänsä, kastettiin Jeesuksen nimeen; ja he myös saivat Pyhän Hengen.
2. Ja tapahtui kolmantenäkymmenentenä kuudentena vuonna, että kaikki kansa oli kääntynyt Herraan kaikkiin maassa, sekä nefiläiset että laamanilaiset, eikä heidän keskuudessaan ollut lainkaan riitoja eikä eripuraisuutta, ja kaikki kohtelivat oikeudenmukaisesti toinen toistaan.
3. Ja kaikki oli heidän keskuudessaan yhteistä; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, orjia eikä vapaita, vaan heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osallisiksi taivaallisesta lahjasta.
4. Ja tapahtui, että myös kolmaskymmenes seitsemäs vuosi kului loppuun, ja rauha vielä jatkui maassa.
5. Ja Jeesuksen opetuslapset tekivät suuria ja ihmeellisiä tekoja, parantaen sairaita ja herättäen kuolleita ja saattaen rammatt käreleviksi ja sokeat näkeviksi ja kuurot kuuleviksi; ja kaikenkaltaisia voimallisia tekoja he tekivät ihmislasten keskuudessa; ja yksinomaan Jeesuksen nimessä he voimallisia tekoja tekivät.
6. Ja niin kului kolmaskymmenes kahdeksas vuosi, ja myös kolmaskymmenes yhdeksäs, neljäskymmenes ensimmäinen, neljäskymmenes toinen ja niin edelleen, kunnes neljäkymmentä yhdeksän vuotta oli kulunut, sekä viideskymmenes toinen; ja niin edelleen, kunnes viisikymmentä yhdeksän vuotta oli kulunut.
7. Ja Herra antoi heidän suuresti menestyä maassa, niin että he rakensivat jälleen kaupunkia sinne, mistä kaupunkia oli palanut.
8. Ja myös suuri Sarahemlan kaupunki rakennettiin uudelleen.
9. Mutta monta kaupunkia oli vaipunut upoksiin, ja vesistöjä oli syntynyt niiden paikalle; sen tähden näitä kaupunkia ei voitu korjata.
10. Ja katso, nyt tapahtui, että Nefin kansa tuli voimakkaaksi ja lisääntyi ylen nopeasti, ja siitä kehittyi ylen kaunisuoaton ja katsannoltaan kaunis kansa.
11. Ja he naivat ja heitä naitettiin, ja he tulivat siunatuiksi niiden perin lukuisten lupauksen mukaan, jotka Herra oli heille antanut.
12. Eivätkä he enää vaeltaneet Mooseksen lain säännösten ja määräysten mukaan, vaan he vaelsivat niiden käskyjen mukaan, jotka he olivat saaneet Herraltansa ja Jumalaltansa, kestävinä paastossa ja rukouksessa ja kokoontuen usein sekä rukoilemaan että Herran sanaa kuulemaan.
13. Ja tapahtui, että ei missään koko kansan keskuudessa koko maassa ollut riitaa, mutta Jeesuksen opetuslasten keskuudessa tapahtui voimallisia ihmetekoja.
14. Ja tapahtui, että seitsemäskymmenes ensimmäinen vuosi kului loppuun ja myös seitsemäskymmenes, toinen vuosi, ja niin edespäin, kunnes seitsemäskymmenes yhdeksäs vuosi oli mennyt ja sata vuotta oli mennyt ja Jeesuksen opetuslapset, jotka hän oli valinnut, olivat kaikki menneet Jumalan paratiisiin, paitsi niitä kolmea, joiden piti jäädä; ja toisia opetuslapsia asetettiin heidän sijaansa; ja myös siitä sukupolvesta oli monta mennyt pois.
15. Ja tapahtui, että maassa ei riitaisuutta ollut Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämissä.
16. Eikä ollut kateutta, toraa, mellakoita, haureutta, valheita, murhia eikä minkään kaltaista irstaisuutta; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.
17. Ei ollut rosvoja eikä murhamiehiä, eikä ollut laamanilaisia eikä mitään muitakaan -laisia, vaan he olivat yhtä, ollen Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.
18. Ja kuinka siunattu he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän toimissansa; ja heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes sata kymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli mennyt pois, eikä koko maassa ollut riitaa.
19. Ja tapahtui, että Nefi, hän, joka piti tätä viimeistä aikakirjaa (ja hän kirjoitti sen Nefin levyille), kuoli, ja hänen poikansa Aamos jatkoi sen pitämistä hänen jälkeensä; ja hänkin kirjoitti sen Nefin levyille.
20. Ja hän piti sitä kahdeksänkymmentä neljä vuotta, ja vielä oli rauha maassa, ottamatta lukuun pientä osaa kansasta, joka oli eronnut kirkosta, ruveten nimittämään itseään laamanilaisiksi; niin alkoi jälleen olla laamanilaisia maassa.
21. Ja tapahtui, että Aamoskin kuoli (ja se tapahtui sata yhdeksänkymmentä neljä vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen), ja hänen poikansa Aamos jatkoi aikakirjan pitämistä hänen jälkeensä; ja hänkin kirjoitti sen Nefin levyille ja sekin kirjoitettiin Nefin kirjaan, mikä on tämä kirja.

22. Ja tapahtui, että kaksisataa vuotta oli mennyt; ja koko toinen sukupolvi oli mennyt pois, ottamatta lukuun muutamia harvoja.
23. Ja nyt minä, Mormon, haluaisin teidän tietävän, että kansa oli lisääntynyt niin, että se oli levinnyt kaikkialle maahan, ja se oli perin suuresti rikastunut, koska se oli menestynyt Kristuksessa.
24. Ja nyt, tänä kahdentenasadantena ensimmäisenä vuonna heidän keskuuteensa alkoi ilmaantua sellaisia, joissa asui ylpeä henki ja jotka käyttivät kallisarvoisia vaatteita ja kaikenkaltaisia hienoja helmiä ja maailman hienouksia.
25. Eivätkä he siitä lähtien enää pitäneet tavaraansa ja omaisuuttansa yhteisenä keskuudessa.
26. Ja he alkoivat jakautua luokkiin; ja he alkoivat jälleen perustaa itsellensä kirkkoja niistä hyötyäkseen ja alkoivat kieltää Kristuksen totisen kirkon.
27. Ja tapahtui, että kun kaksisataa. Kymmenen vuotta oli kulunut, maassa oli monta kirkkoa, oli monta kirkkoa, jotka väittivät tuntevansa Kristuksen, vaikka ne kielsivät suurimman osan hänen evankeliumistansa, niin että sallivat kaiken kaltaista jumalattomuutta ja antoivat sitä, mikä oli pyhää, sellaiselle, jolta se oli kielletty hänen kelvottomuutensa tähden.
28. Ja tämä kirkko laajeni perin suuresti laittomuuden johdosta ja saatanan voiman johdosta, joka sai ihmisten sydämissä vallan.
29. Ja oli vielä toinen kirkko, joka kielsi Kristuksen, ja se vainosi totista Kristuksen kirkkoa sen jäsenten nöyryyden tähden ja sen tähden, että he uskoivat Kristukseen; ja se halveksi heitä niiden monien voimallisten tekojen tähden, joita heidän keskuudessaan tehtiin.
30. Sen tähden se käytti valtaansa ja valtuuksiensa niitä Jeesuksen opetuslapsia vastaan, jotka edelleenkin olivat heidän tykönänsä, ja se heitti heidät vankeuteen; mutta sen Jumalan sanan voimasta, joka heissä oli, vankilat sortuivat, ja he kulkivat edelleen tehden voimallisia ihmetekoja kansan keskuudessa.
31. Mutta kuitenkin, ja kaikista näistä voimallisista teoista huolimatta, ihmiset paaduttivat sydämensä ja koettivat tappaa heitä, aivan kuin juutalaiset Jerusalemissa yrittivät tappaa Jeesusta, hänen sanansa mukaan.
32. Ja he heittivät heitä tulisiin pätsihin, mutta he pääsivät niistä mitään vahinkoa kärsimättä.
33. Ja he heittivät heitä myös villipetojen luoliin, mutta he leikkivät villipetojen kanssa kuten lapsi karitsan kanssa; ja he pääsivät niiden keskeltä vahinkoa kärsimättä.
34. Kuitenkin kansa paadutti sydämensä, sillä sitä johtivat monet papit ja väärät profeetat rakentamaan paljon kirkkoja ja tekemään kaikenkaltaista syntiä. Ja he löivät Jeesuksen kansaa, mutta Jeesuksen kansa ei lyönyt takaisin. Ja näin he harhailivat epäuskossa ja jumalattomuudessa vuodesta vuoteen, kunnes kaksisataa kolmekymmentä vuotta oli kulunut.
35. Ja nyt tapahtui tänä vuonna, siis kahdentenasadantena kolmantenakymmenentenä ensimmäisenä vuonna, että kansan keskuudessa tapahtui suuri hajaannus.
36. Ja tapahtui, että tänä vuonna muodostui kansa, jota sanottiin nefiläisiksi, ja he olivat niitä, jotka totisesti uskoivat Kristukseen, ja heidän joukossaan oli niitä, joita laamanilaiset nimittivät jaakobilaisiksi, joosefilaisiksi ja soramilaisiksi;
37. niitä siis, jotka totisesti uskoivat Kristukseen ja totisesti palvelivat Kristusta (ja joiden keskuudessa olivat ne kolme Jeesuksen opetuslasta, joiden oli määrä jäädä), nimitettiin nefiläisiksi ja jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi.
38. Ja tapahtui, että niitä, jotka hylkäsivät evankeliumin, sanottiin laamanilaisiksi ja lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi; eivätkä he eksyneet epäuskoon, vaan he nousivat tietien tahdon vastustamaan Kristuksen evankeliumia; ja he opettivat lapsiaan olemaan uskomatta, kuten heidän isänsäkin alusta alkaen olivat luopuneet.
39. Ja se tapahtui heidän isiensä pahuuden ja kauhistuksen tähden, kuten alkuaikoinakin oli laita. Ja heitä opetettiin vihaamaan Jumalan lapsia, aivan kuten laamanilaisia opetettiin vihaamaan Nefin lapsia alusta alkaen.
40. Ja tapahtui, että kaksisataa neljäkymmentä neljä vuotta oli kulunut, ja näin olivat kansan asiat. Ja jumalattomampi osa kansasta voimistui ja kasvoi lukumäärältään erittäin paljon suuremmaksi kuin Jumalan kansa.
41. Ja se jatkoi yhä kirkkojen rakentamista itsellensä ja koristeli niitä kaikenkaltaisilla kalteuksilla. Ja niin kului kaksisataa viisikymmentä vuotta, ja myös kaksisataa kuusikymmentä vuotta.
42. Ja tapahtui, että jumalaton osa kansaa alkoi jälleen herättää henkiin Gaadiantonin salaisia valoja ja liittoja.
43. Ja myös ne, joita sanottiin Nefin kansaksi, alkoivat käydä sydämeltään ylpeiksi ylen suurten rikkauksiensa tähden ja he rupesivat rakastamaan turhuutta kuten heidän veljensä laamanilaiset.
44. Ja tästä ajasta lähtien opetuslapset alkoivat murehtia maailman syntien tähden.
45. Ja tapahtui, että kun kolmesataa vuotta oli mennyt, sekä Nefin kansa että laamanilaiset olivat tulleet perin jumalattomiksi, toinen toisensa kaltaisiksi.
46. Ja tapahtui, että Gaadiantonin rosvo levisivät kaikkialle maahan, eikä ollut muita vanhurskaita kuin Jeesuksen opetuslapset. Ja ihmiset kokosivat ylenpalttisesti kultaa ja hopeaa ja kävivät kaiken kaltaista kauppaa.
47. Ja tapahtui, että kun kolmesataa viisi vuotta oli kulunut (ja kansa pysyi yhä pahuuden vallassa), niin Aamos kuoli; ja hänen veljensä Ammaron jatkoi aikakirjan pitämistä hänen jälkeensä.
48. Ja tapahtui, että kun kolmesataa kaksikymmentä vuotta oli kulunut, niin Ammaron Pyhän Hengen kehoituksesta kätki aikakirjat, jotka olivat pyhät - aivan kaikki pyhät aikakirjat, jotka olivat kulkeneet sukupolvesta toiseen ja olivat pyhät - aina kolmanteensa-danteen kahdenteenkymmenenteen vuoteen Kristuksen tulemisesta.
49. Ja hän kätki ne Herran haltuun, jotta ne joutuisivat jälleen Jaakobin huoneen jäännökselle, profetioiden ja Herran lupausten mukaisesti. Ja tällainen on Ammaronin muistiinpanojen loppu.